

prof. Ing. Josef Kožoušek

Josef Kožoušek se narodil dne 30. listopadu 1888 ve Velké Roudce. Po maturitě na reálce v Jevíčku pokračoval ve studiu na České vysoké škole technické v Brně, které úspěšně ukončil v roce 1911. Již v květnu téhož roku nastoupil jako konstruktér na Ústavu stavby strojů II u profesora Jana Zvoníčka. Svého učitele následoval i na pražskou techniku a v letech 1913-1915 byl konstruktérem na tomtéž ústavu ČVŠT v Praze. Za 1. světové války byl v roce 1916 zajat v Rusku a poté pracoval jednak u firmy Filvert a Dědina, jednak v Kijevské loděnici. Po vyhlášení samostatné republiky a po překonání zdravotních potíží se vrátil do ČSR, kde v roce 1919 přijal místo konstruktéra v První českomoravské továrně na stroje v Praze-Libni.

V březnu 1922 se stal mimořádným profesorem na české technice v Brně a od ledna 1927 zde byl jmenován řádným profesorem pro obor stavby strojů III (spalovací motory). V letech 1924-1931 současně působil jako poradce brněnské Zbrojovky, která tehdy vyvíjela za účinné pomoci jeho ústavu dvoutaktní motor. Po zrušení smlouvy ze strany Zbrojovky v době hospodářské krize se stal odborným poradcem Škodovky pro její závody v Plzni, Mladé Boleslavi i v Praze. V této době vypracoval projekt naftového motoru, s nímž Škodovy závody zaujaly přední místo ve stavbě spalovacích motorů. Jeho zásluhou byla na brněnské technice již před 2. světovou válkou zřízena specializace Motorová doprava a Letectví. V roce 1951 začal pedagogicky působit na Vojenské technické akademii v Brně, odkud po dvou letech přešel do Bratislavy na Slovenskou vysokou školu technickou.

Na brněnské technice byl dvakrát děkanem odboru strojního a elektrotechnického inženýrství (1925/1926 a 1945/1946) a v roce 1946/1947 rektorem. Vybudoval na škole Výzkumný ústav spalovacích motorů a motorové dopravy, jehož výzkumná činnost se rozvinula zejména po roce 1945. Zemřel dne 30. ledna 1957 v Bratislavě.